

Πιεζόμενος από τους δανειστές του αλλά και από τον εκδότη Στελόφσκι, ο Ντοστογιέφσκι γράφει μέσα σε λίγες εβδομάδες, τον Οκτώβριο του 1866, τον *Παίκτη*. Το μυθιστόρημα αυτό αποτέλεσε την αφορμή της γνωριμίας του Ντοστογιέφσκι με τη δεύτερη σύζυγό του, Άννα Γκριγκόριεβνα Σνίτκινα, η οποία στάθηκε πλάι του, στο ρόλο του φύλακα αγγέλου, μέχρι το τέλος της ζωής του.

Ο *Παίκτης* έχει αυτοβιογραφική βάση και περιλαμβάνει τις εμπειρίες του δημιουργού του από την εποχή του δεύτερου ταξιδιού του στο εξωτερικό, το 1863, στις γερμανικές λουτροπόλεις Βισμπάντεν και Χόμπουργκ, όπου ο Ντοστογιέφσκι γνώρισε τον κόσμο της ρουλέτας και του χαρτοπαίγνιου και γοητεύθηκε για ένα διάστημα από αυτόν. Στο πρόσωπο του βασικού ήρωα, του Αλεξέι Ιβάνοβιτς, αντανακλώνονται πολλές από τις ψυχολογικές δοκιμασίες που υπέστη τότε ο Ντοστογιέφσκι, ενώ στο χαρακτήρα της Πωλίνας αντανακλάται ο ψυχικός κόσμος της Πωλίνας Σουσλόβα, της τότε αγαπημένης του. Παράλληλα, στα πρόσωπα των υπόλοιπων ηρώων του, ο Ντοστογιέφσκι σατιρίζει με ιδιαίτερα έντονο τρόπο τα ήθη των Δυτικοευρωπαίων, ιδίως των Γάλλων, και τον ηθικό μαρασμό της Γαλλίας κατά την περίοδο της Δεύτερης Αυτοκρατορίας, ενώ τονίζει την ηθική υπεροχή των, έστω και ξεπεσμένων, Ρώσων ηρώων του απέναντί τους.

Ντοστογιέφσκι Φ. – Ο παίκτης, [κριτική από Ελευθεροτυπία](#)

<http://www.printa-roes.gr/h18.html>